

Bespreking: Guus van der Veer

Peter Boer: 'Vol hoofd. Autistische notities' Uitgeverij Mets & Mets, Amsterdam 2010, ISBN 978 94 6116 0058 (Autismespectrumstoornissen (ASS); Pervasive Development Disorder Not Otherwise Specified (PDD-NOS)/ PO/1) Zie ook : <http://www.metsenmets.nl>

Soort boek/ziekte/stijl: Het boek telt 125 pagina's en bestaat uit 27 korte hoofdstukken. Die zijn geschreven door de vader van Jurre, een jongen die de diagnose PDD-NOS met zich meedraagt. Beschrijvingen van de soms moeizame omgang van Jurre met de mensen om hem heen worden verbonden met herinneringen van de vader.

Over de schrijver: Peter de Boer (1958) is journalist, schrijver en columnist. In de late jaren negentig begon hij te schrijven over de multiculturele samenleving, cultuur, welzijn en onderwijs. Hij publiceerde verhalen over mensen in het alledaagse leven: ondernemers, beeldend kunstenaars, schrijvers, een wethouder, een imam en ook over zijn zoon en dochter. In 2011 verscheen van zijn hand *Het Rain Man-cliché*. Zie ook: <http://gibbonuitgeefagentschap.nl/auteurs/peter-boer/> of <http://nl.linkedin.com/in/peterboerteksten>

Korte beschrijving: In elk van de hoofdstukken beschrijft de auteur hoe zijn zoon Jurre worstelt met wat er om hem heen gebeurt. Omdat Jurre anders reageert dan de meeste kinderen, ontstaan er regelmatig gespannen en pijnlijke situaties en heeft hij het knap lastig op school. Dat zet zijn vader aan het denken over zijn eigen jeugd: hij ziet overeenkomsten tussen de belevingen van zijn zoon en hemzelf.

Wat viel op: Het boek bevat ook beschrijvingen van situaties waarin Jurre zich wel heel erg op zijn gemak voelt met mensen om hem heen en is daarom ook interessante lectuur voor gedragsdeskundigen.

Citaten: Pag.9 : “ ‘En waar is de jarige?’ vraagt een van de oma's. ‘De jarige slaapt.’ Het daarop volgend ‘O’ klinkt teleurgesteld.

‘Kan hij niet uit bed worden gehaald voor het cadeau? Hij is toch jarig? Het is zijn dag. Een kind gaat dan toch niet slapen?’

Wij weten wat dat voor hem betekent. Als we hem nu uit bed halen, is de kans groot dat er een heel ander kind naar beneden komt; niet dat vriendelijke en gemakkelijke jochie.

Onze inschatting is niet verkeerd. Eenmaal beneden staat hij driftig, huilend en stampvoetend naast me en omklemt mijn been. Het cadeau ziet hij niet. De oma's en de opa's ziet hij nu even niet en de versiering, de taart met kaarsjes al helemaal niet. (...)

Een vriendin belt aan. Ze weet van niets. ‘Hé, waar is de jarige?’ ‘Boven op zijn kamer.’ ‘Oké, dan ga ik even naar hem toe’ Ze loopt snel de trap op. Even later klinken er vrolijke stemmen door de babyfoon. De vriendin heeft iets gedaan waardoor Jurre helemaal kalmeert.”

Pag.59-61:“ Op mijn nieuwe school ging het niet goed. Mijn hoofd was steeds vol. Alles kwam te laat of helemaal niet binnen. Een staartdeling op het bord. De

voorleesbeurt uit *het huis met de trapgevel*. Op school en in de klas met vierenveertig anderen was ik met alles net te laat. De sommen die ik moest maken, snapte ik niet. (...)

Onderweg zag ik oude stolpboerderijen en rekende de leeftijd uit met de jaartallen die op het dak uit het riet gesneden waren; zonder er lang over na te hoeven denken.

Niemand begreep dat. Ik ook niet. In de klas kon ik het niet laten zien. (...)

Ik was anders, leerde op een andere manier. Dat werd me steeds opnieuw verteld. Ik wist niet hoe het wel zou moeten. Leven wilde ik, net als ieder ander, zoals het hoorde. Als dat niet kon, dan hoefde het niet meer voor mij.”

Pag.55: “Sinds er in ons huis verbouwd wordt, zie ik steeds Jurre in zijn rode overall meewerken met Ton, onze klusjesman; alsof het altijd zo geweest is. Er bestaat geen gêne, geen onzekerheid, geen verlegenheid als hij ton erop wijst dat het stellen van een keukenla ook anders kan. Hij is een perfectionist en heeft oog voor detail. ‘Die jongen denkt vooruit’, hoor ik Ton zeggen. ‘De keukenla loopt inderdaad beter. Dat jochie moet met zijn handen gaan werken.’”

Recensies/Extra:

Zie <http://www.bruna.nl/boeken/vol-hoofd-9789461160058> : “Een prachtig boek over een autische zoon en zijn vader. In een aantal korte verhalen neemt de schrijver je mee in de opvoeding van Jurre. Al gaat het over een autistische zoon, het had net zo goed over een kind met een andere handicap kunnen gaan. Als ouder worstel je immers vaak met de mogelijkheden en de beperkingen van je kind. Je vergelijkt jouw kind met jezelf; hoe was jij als kind en wat maakte jij mee.

Er wordt vaak gedacht dat autisme vooral bij verstandelijk gehandicapten voorkomt. Dit boek is het verhaal van een kind met een normale intelligentie.”

Of: http://www.bol.com/nl/p/vol-hoofd/1001004010599118/#product_judgement : Vol hoofd is een prachtig boek! Heel ontroerend. De schrijver laat mooi zien hoe goed hij zijn zoon kent, hoe trots hij vaak op ‘m is, hoe moeilijk het leven voor hem kan zijn buiten de veilige omgeving van het gezin, en hoe de zorgen over de toekomst zich af en toe opdringen. Heel mooi ook hoe de schrijver terugblijkt op zijn eigen jeugd en de moeilijkheden die hij heeft ondervonden, hoe hij zichzelf beter leert begrijpen.